

Tanácsstagi csoportok küldöttségei Szegeden

Tavaly ősszel Pécsen, az idén Szegeden találkoztak öt megyei város megyei tanácsstagi csoportjainak küldöttségei. Tegnap, pénteken délelőtt a városi tanács házában kezdődött az öt küldöttség egész napos programja, a debreceni, pécsi, miskolci és győri vendégek, valamint a házigazdák, a szegedi megyei tanácsstagi megbeszélésén részt vett dr. Csikós Ferenc, a városi tanács vb titkára, dr. Bába Imre, a megyei tanács vb szervezési osztályának vezetője is.

A megyei tanácsstagi csoportok küldöttségei este a Dóm téren megtekintették Verdi Aidájának bemutató előadását.

is vizsgálták, hogyan érvényesül városuk képviselete a megyei tanácsi testületben. Délután két órakor Kovács Imrével, a megyei tanács elnökének általános helyettesével találkoztak a küldöttek a megyei tanács házában, majd városnézéssel, hajókirándulással folytatódott ismerkedésük Szegeddel. Ellátogattak a tápéi Tiszatáj Termelőszövetkezetbe is, ahol dr. Bodó István, a térségi elnöke kalauzolta a vendégeket.

A megyei tanácsstagi csoportok küldöttségei este a Dóm téren megtekintették Verdi Aidájának bemutató előadását.

Megmentik a tavat

Egyik kedvelt kiránduló- és üdülőhelyünk, a Velencei-tó, biológiailag előregedett. A víz minőségének javítására, a megbomlott biológiai egyensúly helyreállítására a Velencei-tó fejlesztési program keretében 1970-ben kezdtek a tervszerű park- és mederszabályozási munkákat. A hosszú távú tervek szerint 17 kilométernyi partvédőmű épül, négyzetkilométer nádaszirtan ki és 8 millió köbméter iszapot távolítanak el. Így sikerül megállítani a tó előregedését és új fürdésre, sportolásra alkalmas területeket nyerni. (MTI)

Önkritika kerestetik!

Ha egy vállalat vezetője téves elképzelést követve hibázott valamit, előfordul, hogy a vállalat dolgozói megbírálják érte. Ha egy dolgozó elhibázza a rábízott feladat teljesítését, mindig megkapja a fejmosást. Az előbbi alulról, az utóbbit felülről jövő bírálatnak szokás nevezni.

Ahogy társadalmi demokratizmusunk fejlődik, a bírálat mindkét formájával egyre gyakrabban találkozunk. Ez természetes és helyes is. De mintha az alulról és a felülről jövő bírálat gyakoriságához mérten az önkritika ritkább lenne.

Tévedés ne essék, nem az egykori, rosszízű, látványos önbírálatokat hiányolom. Akkor, ha valaki elrontott valamit, vagy ha az illetékesek megsúgták neki, hogy „nem jól látja” a dolgokat — bölcs dolog volt látványos önbírálatot gyakorolni. Az ilyen mellőngető önbírálatok — érthető okokból — nem voltak mindig őszinték.

Az efféle önbírálat komolytalan, többet árt, mint használ. Ez egy dolog. Más dolog az is, hogy a saját munkánk egészséges önkritikája nélkülözhetetlen. Mégis, nem egy helyen egészen jól megvannak komoly önvizsgálat nélkül. Így aztán napsugaras beszámolókat olvashatunk olyan üzemekben is, ahol rengeteg a probléma. Még soha nem találkoztam termelési értekezleten olyan beszámolóval, ami valahogy így kezdődött volna: „Kedves elvtársak, a nyolcvan százalékos tervteljesítés vállalatunk előző évi tevékenységében azért következett be, mert elhibáztuk a dolgokat. Rossz, hiányos információk alapján döntöttünk olyan termékek gyártásáról, ami sem belső, sem külföldi vevőknek nem kellett. Ebből levonjuk a konzekvenciákat. Most körültekintőbben végezzük a piackutatást, mint tavaly.”

Ehelyett leggyakrabban úgy kezdődnek a beszámolók, hogy az év alapvetően jól sikerült. Felsorolják, hogy mi mindenben van előrelépés, milyen jó a vállalat szociális helyzete stb. Aztán valahol a sorok között megtaláljuk az említett nyolcvan

százalékot, aminek okait természetesen a piaci helyzetben, az anyagellátásban, a kooperáló vállalatok határidőcsúszásában, a kiskereskedelmi és forgalmazó vállalatok rossz szemléletében (nem akarják eladni a rengeteg árut), és még sok mindenben lehet megtalálni. Ha mindezt elfogadják a dolgozók, akkor majd menet közben esetleg korrigálunk, ha nem, és megbírálnak érte, akkor legalábbis magyarázkodni lehet. Ma már nem olyan egyértelmű a felelősség, mintha becsületes önkritikával mi neveznénk volna nevén a gyereket.

Hányszor hangoztatjuk úgy általában, hogy aki dolgozik, az hibázik is. De konkrétan valahogy mégis mindig más követi el a hibát. Más számította el magát, más feledkezett meg egy fontos dologról, más nem tanult meg eléggé egy fontos összefüggést, más nem fogadja meg a jó tanácsokat, más becsüli le az üzemi demokráciát, más nem elég okos... Mi mindig tudtuk, mi mindig megmondtuk, mi jól csináltuk...

Egyszer beszéltem egy vezetővel, aki azt mondta félig viccesen, de nem mindennapi bölcsességgel, hogy büszke a hibáira, mert azok jobban jellemzik, mint az erényei. Mire egyiket kijavította, újabb hibája született. Sokat dolgozott, mindig volt mire büszkének lennie.

Ha akarjuk, ha nem, együtt élünk a hibákkal. Akkor lehet őket kijavítani, ha tudunk róluk, ha eltökélt becsületességgel szembenézünk velük.

A jól dolgozó ember, vezető, közösség bátran megengedheti magának hibáinak beismerését. Néha erről jobban meg lehet ismerni, mint az eredményekről. Ugyanis, az eredményeket előbb vagy utóbb valahogyan mindenki a világ tudtára adja. A hibákról szívesebben hallgatunk. Hát az ember már csak ilyen. Így hát továbbra is önkritika kerestetik!

A becsületes megtaláló jutalma a jobb munka, a vakvágányok elkerülése, okosabban dolgozó kollektíva, jobb vállalati légkör.

Hornyák András

Az első szakaszban

Több mint 50 ezer fiatalot vettek fel a szakmunkásképzőkbe

Sok a jelentkező a kereskedelmi és a mezőgazdasági szakmákra

A megyei tanácsok elkészítették az összesítést az általános és középiskolákból a szakmunkásképző iskolákba jelentkező fiatalok felvételének első szakaszáról, ezt egyébként augusztus 15-ig további felvételek követik. Az országos képről a Munkügyi Minisztérium szakoktatási és továbbképzési főosztálya adott tájékoztatást.

Mint ismeretes, az idén is tovább csökkent az általános iskolában végzett fiatalok száma, s elérte az úgynevezett demográfiai mélypontot; alig 114 ezer nyolcadik osztályos fejezte be általános iskolai tanulmányait. Természetesen a népgazdasági terv is számolt ezzel a csökkenéssel, s így mindössze 55 ezer 300 szakmunkástanuló felvételét irányozta elő.

A kormány múlt évi intézkedése azonban lehetőséget nyújtott arra, hogy az ország egyes területeinek igénye szerint a szakmunkásképzés javára eltérjenek a népgazdasági tervben meghatározott arányoktól. Így a megyei tanácsok javaslatának megfelelően végül is 58 ezer elsőéves szakmunkástanuló felvételét irányozták elő az 1977-78. oktatási évről.

A felvételek első szakaszában 50 ezer 681 fiatal jelentkezését fogadták el a szakmunkásképző iskolák, tehát eddig a felvételi terv 87,4 százalékát teljesítették, ami kedvezőbb arány az egy évvel ezelőttnél. Az általános iskolákban végzettségük számának csökkenése ellenére ugyanis szerényen bár, de növekedett a szakmunkásképző iskolákba felvett száma, és így természetesen százalékaránya is. A középiskolai végzettségű fiatalok felvételénél sajnos nincs kedvező változás, eddig az előirányzott tanulólétszám mindössze 28,3 százalékát töltötték be.

Az első évfolyamra felvett fiatalok 72,8 százaléka választott ipari vagy építőipari szakmát. A tervezett 75,4 százalékos arányt még nem érték el. Evek óta sok gondot okoz ugyanis, hogy a népgazdasági igényekhez képest nagyon aránytalan a jelentkezők érdeklődése. Többek között a gépi forgácsoló szakmára jelentkezők száma az előirányzottak mindössze háromnegyed része, viszont autószerelőknél másfélszer annyian kértek felvételt, mint amennyi a betölthető helyek száma. A szakmunkásképző iskolák a

jelentkezők átirányításával igyekeznek enyhíteni ezeket az aránytalanságokat. A „népszerűtlenebb” szakmákban azonban így is kevesebb a jelentkező, mint egy évvel ezelőtt. A hegesztőszakmára 243, hengerésznek és forrasztárnak 47, kovácsnak 59, öntőnek 100, gépi forgácsológárnak majdnem 800, szövőnek 165, ács-állványozónak 277, kőművesnek 659, vasbetonkészítőnek 133, szerkezetlakatosnak 547, cipésznek 73, cipőgyártónak 62 fiatal jelentkezhet még augusztus közepéig.

A szakmunkástanulónak felvett fiataloknak 9,2 százaléka — a tervezettnél nagyobb része — jelentkezett mezőgazdasági és élelmiszeripari szakmákra, s hasonlóképpen a felvetteknek 16 helyett 18 százaléka kapott helyet a kereskedelmi és vendéglátóipari szakmunkásképző iskolákban. A lányok aránya összességében eléri a tervezettét, de egyes szakmáknál, többek között a műszeriparban, a múlt évinél is kevesebb volt a jelentkező. A megyék közül Bács-Kiskun, Nógrád és Tolna megyében a szakmunkásképző iskolák már május végéig teljesítették felvételi tervüket. Közel áll az előirányzat teljesítéséhez Fejér, Szabolcs-Szatmár és Szolnok megye is. Nagyon sok még viszont az üres hely Budapest, ahol a felvettek aránya alig haladja meg a 70 százalékot, suganyacsak sok jelentkezőt fogadhatnak még Békés, Somogy és Veszprém megye szakmunkásképző iskolái is.

A minisztérium szakembereinek véleménye szerint a szakmunkástanuló felvételek helyzete az adott lehetőségekhez viszonyítva kedvezően alakult, s számítani lehet arra, hogy a népgazdasági tervben meghatározottnál magasabb előirányzatot is összességében teljesítik. (MTI)

Szegedi siker a virágkötészeti versenyen

Virágkötészeti versenyt és kiállítást rendeztek pénteken, tegnap a debreceni Bartók Béla-teremben. A vetélkedőn 12 kelet-magyarországi kerestési vállalat 30 dolgozója mérte össze tudását. A kiírás értelmében minden induló öt feladatot oldott meg.

A zsüri döntése alapján a verseny első helyezetteje Kakkuk Lajosné, a Kazincbarcikai Városgazdálkodási Vállalat dolgozója lett. A második helyet Venyige Lászlóné, a Debreceni Kertészeti Vállalat dolgozója, a harmadikat pedig Berta Istvánné, a Szegedi Városgazdálkodási Vállalat dolgozója szerezte meg. (MTI)

Új kesztyűgyár

Százmillió forintos beruházással új gyárat létesített a Pécsi Kesztyűgyár. Itt évente egymillió pár kesztyűt gyártanak, majd az évtized végére e mennyiség 80 százalékát exportálják.

„Megcsapolják” Sándorfalvát

Körmöndi György, Galiba András, Kovács István és Gera Antal sándorfalvi nyugdíjasok az árokba fektetik a betonsöveget

Sándorfalván, ha esős a tavasz, jó néhány házban kilométer belvízelvezető átkozzák az időt. Ilyenkor elviszi a kerteget a víz. Azt tartják az ottaniak, nem arra folyik, amerre kellene, a cementcsöveket, majd ráhúzzák a földet, eltelik párdot, vízművet, tanácsot. Foglalkoztak a kérdéssel az illetékesek és változtatni szeretnének ezen az állapoton.

A sándorfalvi községi tanácsot kisérti az állam. Milliósok áldoz, hogy arra folyjon a víz, amerre a közönség szeretné. Ezért csatornákat ásnak, utat csinálnak a fölösleges esőnek, talajvíznek. Így a közeljövőben nemcsak a Romafői csatornán jut ki a belvíz a faluból, hanem a Macskástó és a későbbiekben a kisteleki fűcsatorna is összegyűjti a többletet. Persze mindez nem megy máról holnapra, mert még ha lenne is elegendő ember, gép és pénz, akkor is időbe telne, amíg az utcákban lefektetik a betonsöveget.

Tervet készítettek, részre osztották a munkát. Nemrég fogtak hozzá „az első ütem” megvalósításához,

Növekvő üvegexport

Az elmúlt évihez viszonyítva mintegy 30 százalékkal túlteljesítette az első félévi exporttervét a Miskolci Üvegyár. Miskolcra hat országba — köztük Ausztriába, Csehszlovákiába, Olaszországba és Kanadába — összesen több mint 110 ezer négyzetméter színes ornament üveget és csaknem 300 ezer folyóméter sima és drótbetétes profil üveget szállítottak.

Részvétel a döntések előkészítésében

Tanácskozás a Postások Szakszervezetében

A korábbi intézkedések, jogszabályok kedvezően hatottak az üzemi demokrácia kibontakozására, javult a szakszervezeti aktivitás és a vezető testületek munkája, a gazdasági vezetők és a dolgozók együttműködése, s a bizalmi jogkörök növekedése nagyban segít az üzemi demokrácia kiteljesedését — állapította meg pénteki ülésén a Postások Szakszervezetének Központi Vezetősége.

A tanácskozás különös jelentőséget tulajdonított az üzemi demokrácia új fórumának, a bizalmi testület és a szakszervezeti tanács együttes ülésének egyrészt azért, mert szélesíti a döntések előkészítésében résztvevők körét, másrészt lehetőséget ad a vezető munkájának értékelésére. Fontosnak tartja ezt a lehetőséget azért is, mert a postánál a régi „katonás, egyenruhás” szervezet következményeként még nem is olyan régen sokak véleménye volt az, hogy a dolgozóknak semmi közük a vezetők ügyéhez. Hangsúlyozta azt is, hogy az üzemi demokráciát az egyszemélyi felelős vezető

A Duna tisztább vizéért

Újszerű megoldást alkalmaz a Dunai Vasmű

A Dunai Vasmű csatornáiból a többszörös tisztítás után is sok fenolos-olajos szennyvíz kerül a Dunába. A partmenti, lassúbb vízjárás csak nehezen osztja szét a szennyeződést, s ez fokozottan veszélyezteteti a halállományt, az egész környezetet. A panaszok megszüntetésére, a szennyvizek eltávolítására most új módszert dolgoztak ki.

A parttól a folyó fő sodrásvonalaig, a meder altalajába, robbantással 240 méter hosszú, öt méter mély árkot vágtak. A József Attila daru és búvárok segítségével másfél méter átmérőjű, jól szigetelt vascsöveket fektetnek ide, ezt a gyári kifolyócsatorna százához kapcsolják. Az árkot ezután — hogy zavartalan legyen a hajózás — betemetik a folyam hordalékanyagával.

A munka befejező szakaszánál tartanak. Ezt követően az üzemi szennyvíz a parttól távol, ott kerül majd a Dunába, ahol — a víz nagy sodrás következtében — fokozottabb az öntisztulás folyamata. Az újszerű megoldástól a Duna szennyezettségének számottevő csökkenését, az élővilág fokozottabb védelmét várják.